

Posudek na bakalářskou práci Gabriely Repkové

Čínské znaky a jazykové purifikačné hnutie v Kórei (Chinese characters and langure purification movement in Korea)

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Horák, Ph.D.

Diplomantka ve své práci pojala široce otázku čínských znaků v Koreji, přičemž hlavní důraz a přínos práce spočívá v představení a hodnocení jazykově purifikačních hnutí v obou současných korejských republikách.

Problematika čínských znaků je zasazena do důkladně zpracovaného historického kontextu v kapitolách 1-3. V první kapitole uvádí diplomantka historické souvislosti příchodu čínských znaků do Koreje a důvody jejich přijetí jako oficiálního písma tehdejších korejských státních celků. Podrobně uvádí diplomantka rovněž okolnosti vzniku originálního korejského hláskového písma hangül. Již v podkapitolách 1.4 a 1.5 naznačuje Gabriela Repková základní konflikt mezi zastánci užívání čínského logografického písma a zastánci používání nového korejského hláskového písma. Uvedením konkrétních argumentů obou stran velmi vhodně předznamenává následující kapitoly 6 a 7, v nichž se diplomantka zabývá obdobnými spory jazykovědců v moderní době, přestože kontext je značně odlišný.

V kapitole 2 popisuje Gabriela Repková období modernizace Koreje a vliv historických okolností na korejský jazyk a písmo. Ve stejném duchu pokračuje diplomantka v kapitole 3, v níž popisuje období japonské koloniální nadvlády a soudobého stavu korejského jazyka a lingvistických aktivit různých jedinců i společností. Kapitola 4 představuje období těsně po opětovném získání nezávislosti na Japonsku (1945-1950), kdy byla poměrná jednoduchost osvojení hangülü využita v boji s masovou negramotností. V kapitole 5 diplomantka celkově shrnuje postoj obou korejských republik k čínským znakům a jejich používání, přičemž svá tvrzení ohledně současnosti doplňuje i statistickými údaji a citacemi oficiálních dokumentů.

V klíčových kapitolách 6 a 7 se Gabriela Repková velmi důkladně zaměřuje na otázku jazykové politiky a purifikace, již představuje odděleně pro obě korejské republiky. Prezentaci problematiky v Jižní Koreji představuje pomocí názorů hlavních jihokorejských lingvistů, z nichž někteří jsou zastánci výuky a používání znaků a jiní jejich odpůrci. V kapitole 8 prezentuje diplomantka různé ukázky jihokorejských textů, porovnává je mezi sebou, a dokládá tak svá tvrzení o tendencích v užívání či neužívání znaků v daném období. Práce je zakončena přílohami novinových textů užívajících smíšený styl, jež rovněž ilustrují výše zmíněné tendence.

Práce má dobrý poznámkový a citační aparát a bohatou bibliografii zahrnující české, anglické i korejské odborné zdroje. Celkovým vyzněním a také na bakalářskou práci nebývalým rozsahem 100 stran prokázala diplomantka schopnost samostatného zpracování tématu, velmi kvalitní práce se zdroji a schopnost práce s reálným jazykovým materiálem.

Práci je třeba vytknout některé drobné nedostatky, jež do jisté míry narušují celkový dobrý dojem. Jedná se o bohužel časté chyby v interpunkci, dále o nedůsledné označení současných států na Korejském poloostrově jako jižní a severní, nikoliv Jižní a Severní Koreje, případně označování těchto států jako např. „severní část krajiny“ (str. 54, kap. 6), což může vést i k nedorozumění. Z obsahového hlediska považuji za poněkud příliš podrobnou kapitolu 3 týkající se období japonské

koloniální správy, v níž diplomantka představuje zejména soudobou jazykovou politiku, nicméně k hlavnímu tématu práce, tedy k čínským znakům či purifikaci, je v ní řečeno jen velmi málo.

Práce Gabriely Repkové splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení:

VÝBORNĚ

V Praze 7. 2. 2011

Mgr. Blanka Ferklová, Ph.D.